

Ohlášky – neděle 26. 2. 2023

Dnes prožíváme **1. neděli postní**.

➤ Příští neděle 5. 3. 2023 bude **2. neděle postní**.

***

➤ Pro velký zájem budeme **zastavení Křížové cesty** v naší farnosti rozjímat každý pátek před mší svatou od 16.00 **v kostele, ostatní bohoslužby v týdnu se budou konat ve farní kapli**.

➤ **Víkend pro bezdětné** 10.–12. 3. 2023
V Karmelitánském klášteře, Kostelní Vydří
www.ditevsrdci.cz, info@ditevsrdci.cz,
731188116 **Doprovázející:** karmelitánský kněz
P. Jan Maria Hanáček, laická karmelitka a duša
Jana Marková, laický misionář a kouč Mgr. Ing.
Václav Čáp

➤ Farnost Všech svatých pořádá postní duchovní obnovu. V sobotu 18. 3. 23 od 14 hod. v DDKT v Litoměřicích, přednášet P. Pavel Andrš.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

* Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)
V zimním období jsou bohoslužby **během týdne**
ve farní kapli.

***

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

***

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti ve středu od 13 h
(děti před 1. sv. přijímáním) a od 14 h

***

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 14 (2023)
26. 2. 2023

1. neděle postní

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Texty k rozjímání z 1. týdne postního

Neděle 26. 2. - Mt 4,1-11:

Ježíš se postí a je pokoušen. Hned dva zdánlivé rozpory. Proč se má Boží Syn omezovat? Smyslem postu je zřeknutí se nějakých dober ve prospěch jiné, vyšší skutečnosti. To dává člověku příležitost postavit se svým vlastním vášním, zlu, napnout vlastní vůli. Jde o to, že se nepostíme jen „od“, ale že se postíme „pro“. Právě proto se kolem takového úsilí otáčí také Zlo, které nesnáší nic, co slouží intenzivnímu vztahu s Bohem. Bůh tak tříbí naši vůli i naše srdce.

Pondělí 27. 2. - Mt 25,31-46:

Každý byl během studia zvědavý, jaké si u zkoušky vytáhne otázky. Ježíš nám je zde dopředu oznamuje. Využijí toho, abych obstál?

Úterý 28. 2. - Mt 6,7-15:

Můj vztah k Bohu je odrazem vztahu k mým blízkým. Jsem připraven k odpouštění, abych se Mu podobal?

Středa 1. 3. - Lk 11,29-32:

Znamení shůry, které by odstranilo naše pochybnosti, se nedočkáme. A je to dobře; vždyť tím silnější je naše víra – a hlavně láska k Ježíšovi!

Čtvrtek 2. 3. - Est 4,17n.p-r.aa-bb.gg-hh:

Málokdy je vroucí vztah k Hospodinu vystižen tak, jako u této ženy. Modlitba královny Ester ať mě provází v dobách těžkých. Chci se k ní vrátit...

Pátek 3. 3. - Mt 5,20-26:

Často nás jde k oltáři málo. Není to právě tím, že se s druhými nedovedeme smířit, a tak raději zůstaneme doma?

Sobota 4. 3. - Mt 5,43-48:

Nabídka k přiblížení se k Bohu: překračování sebe, vyjítí k Němu i v druhých lidech. Vždyť mám být Jeho obrazem!

Youcat (63. část)

Proč se v Izraeli svítí sobota? Sobota byla pro vyvolený národ důležitá, protože nade všechno důležitý byl Bůh: on je prazáklad všeho, podmínka

existence všeho, osvoboditel a zachránce. Na to se nesmí zapomínat – a přece to ve shonu všedního dne občas spadlo pod stůl. Proto bylo zapotřebí připomínat si Boha velikým znamením. Svátek šabat připomínal pravidelně jednou za týden Boží přítomnost, dával ji zakoušet a Boží přítomnost naplňovala den šabatu neslýchanou nadějí. „Kdyby Izrael jen jednou jedinkrát skutečně slavil šabat,“ praví se v Talmudu, „Mesiáš by přišel, protože zachovávání šabatu se rovná zachovávání všech příkázání.“ **Jaký je Ježíšův postoj vůči sobotě? Proč křesťané nahradili sobotu nedělí?** Dospěli jsme do bodu, kde se rozchází Starý a Nový zákon, Izrael a křesťanství, šabat a neděle. Židé pořád ještě očekávají Mesiáše; křesťané věří, že Mesiáš už přišel. Ježíše z Nazareta nazývají „Kristem“, tedy Mesiášem. Jejich svátečním dnem už není šabat plný touhy a naděje. Jejich dnem je „osmý den“, velikonoční den, neděle, den, kdy Kristus vstal z mrtvých a definitivně osvobodil a vykoupil svět spoutaný hříchem a smrtí. Zatímco první židokřesťané zpočátku zachovávali sobotu, pohanokřesťané už slavili „den Páně“, jenž následuje po sobotě. Každá neděle měla být odleskem velikonočního rána, prodloužením Velikonoc, jako by jásot přesáhl rámeček jediného dne a ozářil veškerý čas. **Jak liturgie utváří čas?** Mnozí lidé dnes nerozlišují mezi pracovním dnem a nedělí. Velké stroje přece musí běžet, společnost zvyklá na služby vyžaduje servis i o víkendech. Obchody potřebují obrat. *(z knihy Youcat: Kurz víry)*

14/ Podobenství o ohni

V naší době žádá o křest i mnoho dospělých. Vydávají se na obtížnou cestu, která vyžaduje dvouletou přípravu. Jistě by bylo dobré tento běh na dlouhou trať, který nejednoho adepta odradí, nějakým způsobem upravit. Pozitivní stránkou požadavku delšího katechumenátu však je, že výrazně odlišuje církev od sekty. Protože do sekty snadno vstoupíte, ale těžko vystoupíte, zatímco vstoupit do církve není tak snadné, ale odejít můžete velmi jednoduše.

Ať už je to tak či onak, musíme s politováním konstatovat, že mnoho čerstvě pokřtěných dospělých jen s velkými obtížemi vytrvá v církevní praxi. Přilnuli ke Kristu, ale k církvi nikoliv. Jenže ono není možné věřit v Ježíše, a přitom odmítat církev. To bych rád ukázal na podobenství o ohni.

Křehký plamen

Prvním oficiálním krokem v životě víry je křest. Při jedné z částí křestního obřadu kněz zapálí křestní svíci od paškálu a předá ji kmotrovi. Já osobně v tuto chvíli vyzvu kmotra, aby přistoupil k rodičům a ke druhému kmotrovi či kmotře. Požádám je, aby tuto malou svíci drželi všichni společně a stáli při tom čelem ke shromáždění věřících.

Následuje liturgie křestního obřadu: „Rodiče a kmotře, církev od vás s důvěrou očekává, že budete světlo Kristovo v tomto dítěti opatrovat...“

V té chvíli někdy popojdu ke křestní svíci a sfouknu ji. Svíce zhasne. Rodina se obyčejně tváří dost překvapeně. Rychle vysvětluji: „Křtem vaše dítě dostává vše, co potřebuje, aby mohlo samo kráčet po své cestě víry. Ale možná někdy v životě víru z dětství ztratí. Co se v tom případě dá dělat?“

Kmotr hned pochopí a odpovídá: „Musí se znovu zapálit!“

„Přesně tak! Abychom si víru udrželi, je třeba setkávat se s křesťany, kteří ji mají. V našem světě ochladlém náboženskou lhostejností je obtížné udržet si plamen víry. Potřebujeme horlivou víru jedněch, abychom povzbudili víru druhých. Proto nemůžeme zůstat každý sám ve svém koutku. Dobře víme, že osamělý křesťan je ohrožený druh. Aby mohl úspěšně pokračovat na své cestě, potřebuje ostatní. Proto si nemůžeme zvolit jen Krista bez církve, zkrátka to nefunguje.“

Pokynu tedy kmotrovi, který svíci znovu zapálí.

„Pochopte, že tento křest není jen prvním náboženským krokem v životě tohoto dítěte, ale je také krokem ve vaší vlastní víře: jak na tom jste ve svém vlastním putování? Jestliže váš plamen nehoří, je velmi pravděpodobné, že se křest pro toto dítě stane pouhou vzpomínkou z fotografií. Jestliže se však chopíte této příležitosti, oživíte svou víru a začnete ji prožívat spolu s dalšími křesťany v církvi, může se tato fáze stát pevným základem pro budoucí duchovní život vašeho dítěte.“

Zpravidla mi všichni zdvořile a laskavě přitakají, to však ještě neznamena, že je někdy příště potkám v kostele. Ale někteří se opravdu vrátí a je pak radost vidět, že se jejich plamen znovu rozhořel.

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)